

Vi mener, at der tidligere har været problemer – og det har vi også sagt her i Folketinget under debatten for to år siden – med afgrænsning a-kasser imellem. Det mener vi blev løst på en fornuftig måde for to år siden, og vi mener, at det organ, der blev nedsat ved den lejlighed, og som parterne selv var indstillet på skulle ned sættes, var en fornuftig måde at tackle de problemer på. Derfor mener vi, at den måde, som det fungerer på i dag, er en fornuftig måde.

Vi vil altså afvise forslaget både ud fra nogle principielle og ud fra konkrete betragtninger. Og jeg vil også godt afslutningsvis sige, at uanset hvad vi taler om af gode saglige argumenter for og imod, så ligger der jo et godt stykke ideologi i alt det her. Vi ved alle sammen godt, at sammenhængen mellem a-kasser og fagforeninger spiller en rolle, og at der er nogle, der synes, det er en god rolle, man spiller i det samarbejde, og at der er nogle, der gerne vil nedbryde det.

Det, man måske godt kan undre sig lidt over, er, at Det Konservative Folkeparti er så opsat på dette forslag. Jeg tænker på, at vi jo har haft konservative arbejdsministre her i landet igenem 10 år, og at der i disse 10 år ikke skete noget fra Det Konservative Folkepartis side – heller ikke, selv om man havde arbejdsministerposten. Så jeg ved ikke, om det er noget, man fremfører af ideologiske grunde i en oppositionsperiode, eller om det også er noget, der skal komme igen senere, hvis ulykken skulle indtræffe – den ulykke, at vi fik en konservativ arbejdsminister.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Hr. Aage Frandsen spørger, om det her er ideologi. Hvis frihed er ideologi, så er det muligt, at det er det.

Det, vi faktisk hører fra hr. Aage Frandsen, er, at folk ikke kan få en ordentlig vejledning, hvis de er i en tværfaglig a-kasse. Det er jo det, man siger. Vil det så sige, at hr. Aage Frandsen mener, at ASE og DANA, der både har slagtermestre og gårdejere og alle mulige andre, ikke kan give nogen ordentlig vejledning, hvis et medlem løber ind i arbejdsløshed? Det er jo faktisk det, hr. Aage Frandsen står og siger.

Det er sådan en holdning, der udtrykker, at vi ved, hvad der er bedst for borgerne, og vi alene vide, og vi ved, hvad der er bedst for den enkelte. Men giv nu folk friheden til at vælge.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg bemærkede, at hr. Bendtsen ikke besvarede min sidste del af indlægget. Det betragter jeg sådan set som positivt, for det er noget, hr. Bendtsen måske ikke bryder sig om at tale om, og det glæder mig.

Derimod vil jeg godt svare på spørgsmålet, om DANA og ASE kan give vejledning. Det tror jeg godt de kan, og jeg tror heller ikke, at det er de to a-kasser, der er de ringeste af de tværfaglige.

Men det er jo en kendsgerning, at nogle af de a-kasser, som har mange forskellige typer af lønmodtagere, kommer til kort i forhold til at give vejledning helt specifikt, og det gælder i nogle tilfælde også ASE og DANA. Nogle selvstændige må selvfølgelig konstatere, at den specialviden, man som medlem af en fagbaseret a-kasse får, naturligvis kan være langt større – og det er den – end den, de tværfaglige kan give.

Dermed har jeg ikke sagt, at de selvstændiges a-kasser ikke fungerer tilfredsstillende ud fra de vilkår, som de arbejder under, men det er jo, fordi det er en nødvendighed, for man kan jo ikke have en hel masse selvstændige a-kasser. Derfor har man været nødt til at sige: I er nødt til at slutte jer sammen. Men jeg betragter i hvert fald også det som noget, man gør af nød.

Når det derimod drejer sig om lønmodtagere, som er langt større grupper, kan jeg ikke se nogen grund til, at de skulle kastes ud i at få en ringere service, end den, de fagbaserede a-kasser kan yde.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg sidder og undrer mig over hr. Bendt Bendtsens meget ideologiske fremfærd med den højt vajende fane om friheden og spekulerer lidt på, hvor mange virksomheder og hvor mange arbejdsgivere hr. Bendt Bendtsen har lejlighed til at snakke med.

Jeg kommer rundt til ganske mange virksomheder, store og små og dem midt imellem, og jeg har tre spørgsmål til dem. Det er, om de er tilfredse eller utilfredse med Arbejdstilsynet, hvordan de har det med arbejdsmarkedsuddannelserne, og hvordan de har det med arbejdsformidlingen og det at kunne få arbejdskraft.

De allerfleste af dem svarer sådan på spørgsmålet om at få arbejdskraft: Ja, vi bruger arbejdsformidlingen, men egentlig får vi meget af vores arbejdskraft ved at snakke med tillids-